

Дід приїхав із села, ходить по столиці.
Має гроші — не мина жодної крамниці.
Попросив він:
— Покажіть кухлик той, що з краю. —
Продавщиця:
— Что? Чево? Я не понимаю.
— Кухлик, люба, покажіть, той, що збоку смужка.
— Да какой же кухлік здесь, если это кружка. —
Дід у руки кухлик взяв і нахмутив брови:
— На Україні живете й не знаєте мови. —
Продавщиця теж була гостра та бідова.
— У меня есть свой язык, ни к чему мне мова. —
І сказав їй мудрий дід:
— Цим пишатися не слід,
Бо якраз така біда в моєї корови:
Має, бідна, языка і не знає мови.